

Bằng cách nào ông bà, cha mẹ tôi đến xứ này? Nhưng đến đâu, thì những cái nào đã xảy ra với họ trong cuộc ra đi tìm tự do?

Thưa Quý V,

Ngay khi Việt Nam chúng ta rơi vào ngõ ngách đang bước sang năm thứ 37 của cuộc đời tị nạn, phải sống xa quê hương

Nhưng ngay khi tôi được sinh ra sau cuộc chiến 1975 hoặc rời Việt Nam khi còn là một bé bảy giờ đã gần 40 tuổi rồi, họ đang làm cha, làm mẹ cho thế hệ trẻ ba trên đất Hoa Kỳ. Chúng tôi có làn da, với giọng nói của Việt Nam, nhưng ngay khi con sinh ra chúng ta đã bị phân biệt và sẽ có lúc tôi hỏi về nguồn gốc của họ, như: Bằng cách nào ông bà, cha mẹ tôi đến xứ này? Nhưng đến đâu, thì những cái nào đã xảy ra với họ trong cuộc ra đi tìm tự do? Ông bà, cha mẹ tôi đã phải trải qua những gì để thích nghi với đời sống mới và họ đã và đang làm gì để đóng góp cho xứ sở này? Chính trong niềm suy tư đó mà Hội Bảo Tồn Văn Hóa Lạc Sơn Người Mỹ gốc Việt (Vietnamese American Heritage Foundation) đã ra đời năm 2004.

Họ đã sống trong những hình ảnh đau đớn của người tị nạn, đã ghi lại những nỗi đau của người Việt tị nạn. Họ đã đi nhiều nơi, đến gặp nhiều người ghi nhận lại những khó khăn lúc ban đầu, những thành quả đạt được của người Việt sau 35 năm tại Mỹ. Sau 7 năm hoạt động, Hội đã đưa một phần lớn lịch sử của người tị nạn Việt Nam vào học đường Hoa Kỳ qua ba đời học danh tiếng là Đại học Texas tại Austin, Đại học California tại Irvine, và Đại học Texas Tech. Tất cả, những trang sử này cũng còn giúp người Mỹ và các dân tộc bản địa trên đất nước này hiểu, thông cảm và nâng đỡ một số có một của người Mỹ gốc Việt của chúng ta tại Hoa Kỳ. Tất cả những số này, mà người Mỹ hiểu được nguyên do chính của cuộc ra đi sau năm 1975 là vì hai chữ Tự Do; và vì Tự Do mà các triệu người Việt Nam đã phải đau đớn trên bờ Việt Nam và chịu nhiều gian nan khổ cực để đưa con cháu đến bến bờ tự do. Chính bến thân tôi cũng trải qua 15 ngày lênh đênh trên biển với tất cả sóng gió, đói khát khi tôi mới được 13 tuổi. Nhưng tôi đã may mắn tìm được bến bờ tự do trong khi hàng triệu trăm ngàn đồng bào của chúng ta đã chết thảm tại biển Đông. Nếu những câu chuyện những tâm của họ không được đưa vào sổ sách thì cái chết của họ là một sự lãng phí vì không một ai biết đến!

Đầu tiên là tôi, cha Nguyễn Văn Nghiêm (chánh xứ Gx Maria Nữ Vương VN), cha Phạm Văn Tuấn (chánh xứ Gx Thánh Lê Thị Thành), cha Đặng Quang Minh tại Las Vegas nhận lời và làm MC, Thứ trưởng tại Thích Nguyên Tâm trụ trì chùa Liên Hoa, Đại đức Thích Thông Đức trụ trì chùa Bồ Đề, Hội Cao Niên, Liên Hội Sinh Viên vùng New Orleans, Hội Cựu Sinh Viên Sĩ Quan Thế Đức,

hội Lãnh Đạo Thanh Thiếu Niên đã cùng đồng ý tổ chức bữa cơm gây quỹ để giúp cho Hội Bảo Toàn Văn Hóa Lịch Sử có ngân quỹ để thực hiện việc Chuyển Ngõ Sợ Cờ a Ngõ ở Việt Nam tới Hoa Kỳ, gồm có thể viết nên tiểu sử, mua sắm sách giáo khoa cho các trường để dạy học, và mua phim tài liệu với tiêu đề Viet Story.

Tôi tha thiết mong mọi quý ông bà và anh chị em vì giúp đỡ, vì tiếp nối lại công việc của đồng nghiệp ở Việt và nhớ rằng là vì đời con, đời cháu của chúng ta mãi mãi sau này, mà tiếp tay với chúng tôi trong công việc này. Buổi tiệc gây quỹ sẽ được tổ chức vào chiều ngày 26 tháng 2 năm 2012, tại nhà hàng Panda King ở khu chợ Hàng Không.

Nếu ai hỏi tôi: “tại sao cha tôi dồn thân làm công việc này?” thì tôi xin thưa rằng: “Nếu chúng ta không viết lên một chuyển ngữ sợ công việc của chúng ta, để cho con cháu chúng ta và người Ngoại quốc, biết được những nỗi đau, những khó khăn mà ông bà, cha mẹ họ đã phải trải qua, và hiểu được nguyên do nào đã thúc giục họ ra đi, thì người khác sẽ viết, và họ sẽ viết khác đi, viết theo chiều hướng và thu nhập của họ.” Tôi xin đưa ra đây một bằng chứng.

Trong cuốn hồi ký của bà Margaret Thatcher, cựu thủ tướng nước Anh, bà đã ghi lại là năm 1979, trên đường đi mua sắm tại Thủ đô Tokyo, bà đã ghé sang Nga Xô. Khi đó, bà nhận được một cú điện thoại gọi từ Hàng Không, xin bà cho phép được nhận thêm người Việt tân n. Lúc đó, bà hỏi ông thủ tướng Nga Xô là nhà nước Việt Nam, đã làm gì mà hàng trăm ngàn người Việt Nam đã phải rời bỏ quê hương ra đi như vậy. Ông thủ tướng Alexei Kosygin đã trả lời là “Theo tôi của nhà nước Việt Nam thì những người vượt biên, những người bỏ quê hương ra đi là những thành phần phản-xi-ke, ma-túy, đĩ độn và là côn đồ, tội ác.” Bà Margeret Thatcher đã hỏi lại là “Công sự các anh đã làm gì mà đã biến hàng triệu người trở thành tội ác, những phản-xi-ke ma-túy như vậy?”

Qua sự kiện đó, chúng ta thấy rằng nếu chúng ta không viết lên trang Chính sử bi-hùng của những người Việt Nam tân n Công sự thì những khác viết. Công sự Việt Nam đã và đang tích cực bồi đắp trang sử tân n của chúng ta. Nếu chúng ta không làm thì con cháu chúng ta sẽ không biết đâu là sự thật vì các em không có trang sử nào khác ngoài những chuyển ngữ sai sự thật đó để học. Nếu quý vị thấy sự thật với người tân n ra đi vì chính nghĩa từ do của đồng nghiệp ghi lại một cách trung thực và chính xác, thì xin hãy cùng chúng tôi tiếp tay với Hội Bảo Toàn Văn Hóa Lịch Sử để hoàn tất tập tài liệu được dùng để dạy tại các trường để học.

Để biết thêm chi tiết, xin quý vị liên lạc với tôi, điện thoại số 504-908-9421, ông Nguyễn Anh Toàn, số 615-8822, ông Trùng Đoài (Versailles) số 504-287-2728, hoặc anh John-Hòa, số 583-5294.

Tôi xin gửi đến quý vị 4 câu thơ nói lên sự trái ngược của Công sự Việt Nam với người tân n chúng ta.

*Ngày đi đồng nghiệp ở Việt gian
Ngày về thì đồng nghiệp sang Việt kỳ u
Chưa đi phần đồng trăm chiều u
Đi rồi thành khúc ruột yêu ngàn trùng.*

“Hành Trình Viên X New Orleans”

Tác Giả: LM Michael Hoàng Nam

Thứ Sáu, 17 Tháng 2 Năm 2012 06:17

Xin chúc quý vå måt mùa Xuân đåy ý nghĩa, måt Năm Måi an khang thånh vång, Và råt mong đåc gåp låi quý vå trong buåi gåy quå, chånhåt ngày 26 tháng 2 tåi nhà hàng Panda King, lúc 5 PM.

T.M. Ban Tå Chåc.

Lm. Michael Nguyễn Hoàng Nam